

Förord

Välkommen till den tredje pocketboken med samtidsdramatik som Teatertidningen ger ut. Efter att ha riktat ljuset på två av världens mest spelade, omtalade och omdiskuterade dramatiker – Jon Fosse och Sarah Kane – väljer vi nu att visa hur samtiden kan presenteras av en grupp svenska dramatiker. Det kommer nu fram en strid ström av nya, efterfrågade dramatiker. Det som dock ofta saknas är ett kontinuerligt intresse för dramatikerna från teaterns sida, ett intresse som släpper in dramatikern på teatern och igångsätter en process där pjästexten kan utvecklas och prövas. Dramatikergruppen vid Elverket är just en sådan miljö där en grupp dramatiker – varav ett par aldrig tidigare har skrivit för teaterscenen medan andra är drivna och redan spelade dramatiker – får möjligheten att utveckla sitt skrivande tillsammans nära teaterscenen, skådespelarna och regissörerna. Uppsättningarna görs i en opretentiös men djupt professionell form, där publiken blir en tydlig del av dramatikens tillblivelse. Vid läsningen kan man roa sig med att hitta spår mellan de åtta pjäserna, de finns tydliga och mindre tydliga förbindelser mellan dem.

Visst finns det dramatiker som kan sitta vid sitt skrivbord och skapa de mest fulländade sceniska verk utan att knappt någonsin sätta sin fot på teatern, vare sig i salongen eller under repetitioner. De är sällsynta undantag, solitärer, de flesta dramatikers texter mår bra av att skapas i närkontakt med scenen. Förmodligen vågar även teatern göra mer av dessa texter när dramatikern är någon som är beredd att arbeta på teaterns villkor. Ofta behandlas nyskriven svensk dramatik med bomullsvantar för att inte en enda stavelse ska skadas – resultatet brukar oftast bli att den lovande pjäsen dör sottdöden. Nej, texterna ska undersökas i teaterns laboratorium, deras hållbarhet ska provas och utnyttjas.

Det behövs fler kraftstationer för svensk dramatik, inte som tillfälliga projekt på ett halvt eller helt år utan som varar länge och vågar ta utmaningar. Det krävs också en beredskap för snabba produktionsbeslut så att vi kan se att teatern står i direkt samklang med det som händer nu på gatan, i de slutna sammanträdesrummen eller bakom den neddragna rullgardinen.

RIKARD HOOGLAND
TEATERTIDNINGEN